

Masal 2 Bölüm 5

– Nizamettin · 25 Mayıs 2017

Aradan geçmiş aylar kralla kraliçe
Konuşuyorlarmış bir gün her keslerden gizlice

Kral eşine diyor “hanım bizde yaşlandık
Çekilip inzivaya rahat edelim artık.

Tacı devredip gidip kafamızı dinlesek,
Torunları severek günümüzü gün etsek.

Krallığı hak eden yalnız küçük oğlumdur,
Onu tahtımda görmek en son mutluluğumdur.

Ülkemi ileriye küçük oğlum götürür.
Diğerleri devleti satar savar bitirir”

Bu düşünce içinde kral plan yaparken
Bir ihanet ateşi yanıyordu bir yerden.

Büyük oğul evinde;
Sezmiş karısı, kral tacını devredecek,
Yeni kral mutlaka küçük kardeş olacak.

Kadın demiş eşine “bu böyle olmayacak,
Sen böyle uyudukça kardeşin kral olacak.

O kral olur ise karısı kraliçe,
Bir plan yapmalıyız herkeslerden gizlice.

Yoksa ben hesetimden için için yanarım,
Kendim ile birlikte seni bile yakarım.

Durma hemen çık yola büyücüler eline,
Öyle bir büyü bul ki yok olsun ikisi de.

Hatta kızları dahi ne konuşsun ne görsün,

Bir sürüngen misali sürüm sürünsün.”

Ortanca oğul evinde;
Sezmiş karısı, kral tacını devredecek,
Yeni kral mutlaka küçük kardeş olacak.

Kadın demiş eşine “bu böyle olmayacak,
Sen böyle uyudukça kardeşin kral olacak.

O kral olur ise karısı kraliçe,
Bir plan yapmalıyız her keslerden gizlice.

Yoksa ben hesetimden için için yanarım
Kendim ile birlikte seni bile yakarım

Durma hemen çık yola büyücüler eline,
Öyle bir büyü bul ki mahvolsun ikisi de.

Hatta kızları dahi ne koşsun ne yürüsün,
Bir sürüngen misali sürüm sürüm sürünsün.”

İki kardeş uyanmış kimseye sezdirmeden,
Atlamışlar atlara gitmişler sabah erken.

Büyücüler ülkesi tam kırk günlük yol imiş,
İki kardeş korkarak çaresizce at sürmüş.

Bazen dumanlı dağlar bazen aşılmaz yarlar,
Bazen karlı tepeler bazen yeşil diyarlar.

Bazen çöllerden gitmiş çok eziyet çekmişler,
Sonunda büyücüler ülkesine yetmişler.

Etraflarını sarmış garip garip mahlûklar,
Onları yakalayıp sıkıca bağlamışlar.

Korkudan iki kardeş geçmiş kendilerinden,
Hiçbir şey gelmiyormuş onların ellerinden.

Açmışlar gözlerini gayet korkunç bir yerde,
Bakmışlar ki her biri ayrı birer kürede.

Kürelerin içinde keskin çiviler varmış,
Elleri ayakları zincirlerle bağlanmış.

Seslenmiş büyük oğul "büyücü başı gelsin,
Ne olur bizi bir kez bir dakika dinlesin.

Kızıl Elma ülkesinin her iki prensiyiz,
Büyücü başı gelse onu ihya ederiz"

Duymuş haykırışları kötü büyücü başı,
"Demiş hele görelim biz bu arkadaşları.

Ne dertleri vardır ki buralara gelmişler,
Bir soralım bakalım, acep ne istemişler."

Korkunç bir gürültüyle dumanlar çıkmış yerden,
İki kardeş görmüşler büyüçüyü aniden.

Büyücü başı demiş "nedir bizden arzunuz?
Kırk günlük uzun yoldan buralara geldiniz"

Büyük oğul demiş ki "Arzumuz budur sizden,
Bir büyü verin bize sonra dileyin bizden.

Neler diler iseniz yerine getiririz
İsterseniz tonlarla size altın veririz.

Küçük kardeşimize krallık kalmamalı,
Hem kendisi hem eşi hem kızı mahvolmalı."

Büyücü başı bile hiç bir şey anlamamış,
Demiş zalim ben değil vallahide bunlarmış.

Hiç böyle şey yapar mı kardeşi kardeşine,
Böylesi hainlerin rastlamadım eşine."

Bir an nutku tutulmuş demiş “bekleyin biraz
Bu konuyu yukarı eylemeliyim ben arz.”

Birden bire kaybolmuş dumanlar çıkararak,
Sonra tekrar görünmüş adeta anırarak.

Demiş ”bir şartla size, bu büyüü veririm,
Kabul etmez iseniz sizleri öldürürüm.”

İndirmiş ikisini o pis korkunç küreden,
Bir toz vermiş onlara elindeki şişeden.

“Bu tozu siz onların yemeklerine katın,
Mutlaka siz sahibi olacaksınız tahtın.

Bu öyle bir büyüki ben ölürsem bozular,
Yoksa sonsuza kadar yazı böyle yazılır.

Varın gidin ben sonra kararımı veririm,
Bedeli nedir ise gelir sizden alırım.”

İki kardeş çaresiz kadere razı gelmiş,
İkisi de teklife korkarak olur demiş.

Büyüü alıp sonra yola revan olmuşlar,
Bu amansız yerlerde epeyce yorulmuşlar.

Demişler bir yer bulup atımızdan inelim,
Daha yolumuz uzun bir gece dinlenelim.

Neden sonra çok güzel uygun bir yer bulmuşlar,
Kamplarını o yerin merkezine kurmuşlar.

Büyük kardeş etraftan çalı çırpı toplamış,
Gece soğuktur diye büyük bir ateş yakmış.

Su adeta buz gibi içmişler kana kana,
İki kardeş uzanmış uyumuşlar yan yana.

Kuş sesi böcek sesi ne güzel ötüyormuş,
İki kardeş de aynı rüyayı görüyormuş.

Rüyasında büyücü ona doğru geliyor
“Benim bu sözlerimi hele bir dinle” diyor.

“Büyüyü aldın ama bir tek sen kalmalısın,
Taç yalnız senin hakkın kral sen olmalısın.

Bir ülkede olur mu iki tane pehlivan?
Kardeşin uyanmadan hemen çabucak uyan”

Uyan onu yok et ki sana kalsın krallık,
Bu işi çabuk bitir ışımadan ortalık.

İkisi de aniden uykudan uyanmışlar,
Sonra hançerlerini hışımla sallamışlar...

Bu sırada ülkede;
Kardeşlerinin kaybı herkesi candan üzmüş,
Küçük kardeş onları her yerde arıyormuş.

Askerlerde her bir yanı didik didik etmişler,
Sanırsın iki kardeş yeraltına gitmişler.

Ülkenin dört yanına tellallar bağırtmışlar,
Ne bir iz ne bir haber hiçbir şey bulmamışlar.

Anaları kederden ağlayıp hastalanmış,
Üzüntü ve hasretten ulu rahmete varmış.

Kral hem eş acısı hem evlat hasretiyle,
Ağlayarak söylemiş yüreğinden mersiye.

Ama nerden bilsin ki kötülüğe gitmişler,
Dünya serveti için özünü kaybetmişler.

Günler günleri karmış büyük oğul evinde,
Hanımı inanmamış bir an gördüklerine.

Çıkıp gelmiş kocası sapa sağlam dip diri,
Kadın demiş görünme çabucak gir içeri.

Hasbi hal edip sormuş "hele söyle ne yaptın?
Aylardır beni burda gözü yaşlı ağlattın"

Yollarını beklerken geçmiyordu günlerim,
Bir pamuktan ipliğe dönmüştü sinirlerim"

Kadın basmış bağlamış ard arda yalanları,
Güya anlatıyormuş o yokken olanları.

"Getirdin mi büyüü artık sabrım kalmadı,
O zalim baban var ya hatırımı sormadı.

Hele ki o kardeşin ve hanımı yoklar mı?
Her gün her saat her an aldılar ahlaramı.

Bana nispet yaptılar kral biz olduk diye,
Bizleri atacaklar her keslerden geriye"

Büyük oğul hiddetle demiş" artık geçecek,
Senin bu çektiklerin bundan kelli bitecek.

Bu büyüü tozu sen onlara yedirirsen,
Sonra benden dile sen, dile ne diler isen"

Karısı demiş "kolay onlara yediririm,
Bir kese altın ile aşçısına veririm.

Diyorlar aşçıları çok paragöz biriymiş,
Para için babasını dahi keser yer imiş."

Kraliçelik hevesiyle depreşmiş arzuları,
Tebdil kıyafet giymiş evden çıkmış dışarı,

Gitmiş küçük kardeşin aşçısının yanına,
Demiş "az biraz hele gel sen benim yanıma."

Aşçı onu tanımış “emrin nedir sultanım,
İste sana vereyim kurban olsun bu canım.”

Vermiş büyüdü tozu bir kese altın ile
Aşçının gözü dönmüş demiş “yaparım hile.”

Gitmiş eve pişirmiş en leziz yemekleri,
Yerine gelmiş o an zalimin istekleri.

Sofradan kalkar iken küçük kız düşmüş yere
Ne ağzı var ne dili uzanmış sere serpe

Elleri ayakları tutmaz olmuş aniden
Ne eylese eylesin kalkamıyormuş yerden.

Küçük oğul şaşırılmış demiş neler oluyor?
Musibetler durmadan gelip beni buluyor.

Annesi feryat etmiş yavrum diye ağlamış
Zavallı kadın yine karaları bağlamış.

Küçük oğul bir türlü bilmemiş olanları,
Kötü günlere koymuş bu olanlar onları.

Ülkedeki hekimler birer birer gelmişler,
Kızın hastalığını bir türlü bilmemişler.

Zavallı küçük kıza değmiş iblis nazarı,
Feryat figan içinde ağlarmış zarı zarı.

Geçmiş günler haftalar bir birini kararak,
Onlara kalmış azap üzölmek ve ağlamak.

Bir gün meçhul bir kişi çıkmış gelmiş beriye,
Beklide kızcağızı iyi ederim diye.

Bu bilge kişi demiş” birde beni dinleyin
Hele bu yavrucağı bir kez de ben göreyim.”

Kim bilir belki onun derdini ben anlarım,
Çok iyi ettiğim var böylesi insanların.

Getirmişler adamı küçük kızın yanına,
Sonra elini koymuş yavrucağın anlına.

Gözlerine bakınca korkudan geri kaçmış,
Gözlerinin nurundan olanlar ona akmış.

Ve kendinden geçerek derin uykuya dalmış,
Birkaç saat geçince irkilerek uyanmış.

Küçük oğul demiş ki “ne gördün anlat hele
Bir deva bul bu ne olur yalvarırım bu derde.

Eğer ki bu illetin bulursan çaresini
Altın zümrüt ya yakut ihya ederim seni”

İhtiyar yavaş yavaş gelirken kendisine,
Ayan olmuş olanlar ayan beyan gönlüne.

Ürkmüş gördüklerinden hemen kaçmak istemiş,
Saray muhafızları adamı engellemiş.

“Demiş olamaz böyle ne yapmışlar bu kıza?
Sanırsın ki gözleri benziyor bir yıldıza,

Gözlerinin ferinde gördüm tüm olanları,
Tanrım neden yaratmış böylesi insanları.

Kurmuşlar üstünüze çokça zalim bir büyü,
Yeryüzünde hiç kimse bozamaz bu büyüü.

Büyücüler elinde vardır yalnız çaresi,
Büyüyü yapan kimse çaresidir ölmesi.

Ama bu işi yapmak imkânsız gibi bir şey,
Unutun beni artık demedim size bir şey”

Küçük oğul başını avuçlarına almış
Yavrusunun haline hüngür hüngür ağlamış.

O ki nice devleri kılıcıyla alt eden,
Yeraltı dünyasını fethedip abat eden,

Korkunç canavarları, ejderhaları yenip,
Düşmana korku salıp dostunu sevindiren,

Bir büyük kahramanken şimdi ne hale düşmüş,
Ülkesinin üstüne leř yiyenler üřümüş.

Çaresiz küçük oğlan kılıcını kuşanmış,
Büyücüler eline doğru hızla yollanmış.

Kralda hasta düşmüş serilmüş yatalara,
Dünyanın her tarafı olmuş ona kap kara.

Hekim başları gelmiş bir deva aramışlar,
Bu kötü hastalığa are bulamamışlar.

Sonunda iyi kral gitmiş hakkın katına,
Büyük oğul oturmuş krallığım tahtına.

Acep gökten üç elma düşer mi başlarına,
Masalımın devamı belki gelir yarına.